

Kraków, 18 czerwca 2026

Recenzja

przedłożonego całokształtu dorobku naukowego oraz osiągnięcia naukowego Pani dr n. biol. Agnieszki Pawelczyk, w związku z wnioskiem o przeprowadzenie postępowania habilitacyjnego i nadanie jej stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie nauk medycznych i nauk o zdrowiu w dyscyplinie nauki medyczne.

Recenzja niniejsza powstała na podstawie materiałów przesłanych przez Radę Dyscyplin Nauk Medycznych Warszawskiego Uniwersytetu Medycznego.

Dokumenty zawierały wszelkie niezbędne informacje pozwalające na dokonanie recenzji dotyczącej nadania stopnia doktora habilitowanego Kandydatce.

Pan dr n. biol. Agnieszka Pawelczyk jest z wykształcenia biologiem, magistrem ze specjalnością biologia ogólna. W 2003 roku po ukończeniu studiów doktoranckich w Zakładzie Parazytologii, Instytutu Zoologii Wydziału Biologii UW, uchwałą Rady Wydziału Biologii Uniwersytetu Warszawskiego został jej nadany tytuł doktora nauk biologicznych za pracę pt.: "Rola dziko żyjących gryzoni w utrzymywaniu w przyrodzie źródeł infekcji *Borrelia burgdorferi* sensu lato".

W 2012 roku uzyskała tytuł zawodowy diagnosty laboratoryjnego po ukończeniu studiów podyplomowych Analityka Medyczna (CKP UWM).

W 2014 roku ukończyła studia podyplomowe : Menedżer Medycznego Laboratorium Diagnostycznego w obliczu zmian rynkowych (CKP WUM), a w roku 2023 uzyskała tytuł specjalisty w dziedzinie Medycznej Diagnostyki Parazytologicznej.

W okresie od 1. 10. 2003 aż do chwili obecnej pracuje jako Adiunkt w Zakładzie Immunopatologii Chorób Zakaźnych i Pasożytniczych, Wydziału Lekarskiego WUM, a w roku 2020 pracowała jako młodszy asystent diagnostyki laboratoryjnej w Dziale Mikrobiologii (Laboratorium COVID) Uniwersyteckiego Centrum Klinicznego WUM.

Ocena dorobku naukowego Habilitantki

Dorobek naukowy Pani dr Agnieszki Pawełczyk składa się, zgodnie z załączonym do dokumentów wykazem opublikowanych prac naukowych, razem z pracami wchodzącymi w skład osiągnięcia naukowego, listą 73 prac- ogółem.

Łączny współ. IF dla całkowitego dorobku Pani dr Agnieszki Pawełczyk wynosi 169,909, punktów MEiN = 3336, liczba cytowani: 1032 (Web of Science), bez autocytowań: 979, Indeks, Hirscha według (WoS) 16, według (Scopus) 17.

Dorobek przed uzyskaniem stopnia doktora to 8 prac oryginalnych o łącznym IF 5,055, natomiast po uzyskaniu stopnia doktora znacząco wzrósł: 55 prac oryginalnych, 6 poglądowych, jeden opis przypadku trzy publikacje pełnotekstowe w suplementach. W związku z powyższym, ogólny dorobek Pani dr Agnieszki Pawełczyk mieści się dużo powyżej standardowej średniej krajowej przedstawianych obecnie przewodów habilitacyjnych.

Poza osiągnięciem naukowym - cykl 5-ciu publikacji (omówionym poniżej) dorobek naukowy Habilitantki to 59 publikacji, w tym 53 prace oryginalne oraz 6 prac poglądowych. Łączny IF wynosi 137,462, a punktacja MNiS to 2522 punkty.

Wszystkie prace mają charakter interdyscyplinarny i są związane z epidemiologią zakażeń, mechanizmami utrzymywania się drobnoustrojów w organizmie gospodarza oraz oceną przydatności najnowocześniejszych metod diagnostyki w praktyce klinicznej.

Główne zainteresowania naukowe, kierunki badań i osiągnięcia Habilitantki, głównie po uzyskaniu stopnia doktora skupiły się na kilku wiodących obszarach tematycznych:

- **Ekologia patogenów odzwierzęcych i ich rezerwuarów – znaczenie epidemiologiczne zoonoz.** Uzyskane wyniki dostarczyły danych dotyczących struktury zespołów pasożytów oraz czynników środowiskowych wpływających na ich występowanie - 7 prac w latach 2004 - 2015, IF- 13,0, w tym w trzech Habilitantka jest pierwszym autorem.
- **Choroby odkleszczowe i pasożytnicze jako narastający problem zdrowia publicznego.** Trzy prace (IF- 12,2) były poświęcone populacji ogólnej, natomiast następne trzy (IF-2,863, w jednej z nich, dr Pawełczyk jest pierwszym autorem) pacjentom z zaburzeniami odporności. Potwierdzono w tych pracach zmienioną/ obniżoną odpowiedź immunologiczną, która może podważać wiarygodność metod diagnostycznych. Dodatkowo przeprowadzono ocenę występowania w tej grupie chorych zarażeń pasożytniczych.
- **Neuroinfekcje ośrodkowego układu nerwowego - etiologia i diagnostyka molekularna.** W ośmiu pracach (łączny IF- 31,452) prowadzonych w

interdyscyplinarnych zespołach, omówiono badania dotyczące identyfikacji, a tym samym poszerzenie wiedzy na temat czynników etiologicznych zakażeń (wirusowych i bakteryjnych) CUN, przy pomocy nowoczesnych metod molekularnych, w tym z wykorzystaniem wysokoprzepustowego sekwencjonowania (NGS).

- **Rozwój i implementacja metod diagnostyki laboratoryjnej w chorobach zakaźnych i pasożytniczych.** Bardzo istotnym, ze względów praktycznych, są prowadzone badania i opublikowane prace (5 prac IF - 4,695) obejmujące porównawczą analizę różnych technik diagnostycznych, identyfikację wektorów pasożytniczych oraz ocenę przydatności nowoczesnych platform diagnostycznych w praktyce laboratoryjnej. Na wyróżnienie także zasługuje wkład pracy Habilitantki w opracowaniu wytycznych dotyczących diagnostyki laboratoryjnej w parazytologii medycznej.
- **Immunologiczne aspekty zakażeń wirusowych i odpowiedzi poszczepiennej.** Pięć prac (IF- 16,747), w których analizowano odpowiedź immunologiczną w przewlekłych zakażeniach wirusem zapalenia wątroby typu C (HCV) oraz odpowiedź poszczepienną po immunizacji przeciwko SARS-CoV-2.
- **Wirus zapalenia wątroby typu C (HCV) – molekularne i kliniczne aspekty zakażenia.** Temu tematowi badawczemu Habilitantka poświęciła najwięcej pracy w okresie od 2005 do 2019 roku i prace obejmowały trzy podtematy:
 1. Zmienność genetyczna HCV jako czynnik determinujący skuteczność leczenia.
 2. Dynamika quasispecies HCV i epidemiologia transmisji zakażenia.
 3. Przetrwale zakażenie HCV- pozawątrobowa replikacja, konsekwencje kliniczne.

Ad.1. Uzyskane wyniki badań opublikowane w 8-miu pracach o łącznym IF= 20,276 pozwoliły na określenie wpływu heterogenności populacji wirusa na terapię i umożliwiły lepsze zrozumienie mechanizmów oporności na leczenie przeciwwirusowe.

Ad.2. Badania o tej tematyce zaowocowały 6-cioma pracami (IF= 11,593, w jednej oceniana jest pierwszym autorem), w których autorzy przy zastosowaniu m. innymi zaawansowanych metod molekularnych ocenili zmiany genetyczne wirusa w trakcie zakażenia oraz zidentyfikowali potencjalne rezerwuary i drogi transmisji wirusa w różnych grupach pacjentów, w tym chorych hematologicznych.

Ad.3. W tej licznej grupie prac (12, IF= 25,636, w tym w 5-ciu oceniana Habilitantka jest pierwszym autorem), badacze analizowali problem replikacji pozawątrobowej (w komórkach układu immunologicznego i szpiku kostnym) wirusa HCV, mechanizmom jego przetrwania, a

uzyskane wyniki poszerzyły wiedzę na temat patogenezы przewlekłego zakażenia HCV i następstw klinicznym tego stanu.

- **Diagnostyka molekularna- zastosowanie w chorobach hematologicznych.** W tej tematyce Habilitantka realizowała projekt, który obejmował zastosowanie metod biologii molekularnej w diagnostyce chorób uwarunkowanych genetycznie. Jest współautorem wczesnej pracy (2008 rok) opublikowanej w *Acta Haematologica* (IF= 1,191).

Pani dr Agnieszka Pawełczyk uczestniczyła w realizacji 19 projektów naukowych, w tym w 11 projektach finansowanych ze źródeł zewnętrznych (między innymi KBN, NCN, MNiSW), pełniąc funkcję kierownika w 2 projektach, w pozostałych jako wykonawca, oraz ze środków uczelnianych (WUM, UW), będąc kierownikiem w 5, a współwykonawcą w 3 projektach. Większość tych projektów było realizowanych po uzyskaniu stopnia doktora.

Habilitantka brała udział w licznych zjazdach na międzynarodowych i krajowych konferencjach tematycznych w obszarze chorób zakaźnych, parazytologii i diagnostyki laboratoryjnej. Przedstawiła łącznie 61 doniesień zjazdowych, w tym wystąpień ustnych -28 i 33 w formie posterów, większość po uzyskaniu stopnia doktora.

Habilitantka była wspierana w swej pracy przez kolejne stypendia zarówno krajowe (Fundacja na rzecz Nauki Polskiej lata 2002 i 2003), jak i kilkudniowe wyjazdy i szkolenia - stypendia ERASMUS+ dla Nauczycieli Akademickich w instytucjach naukowych i medycznych w Bułgarii (2014), Włoszech (2015), Hiszpanii (2018) i Chorwacji (2024).

Oceniana wykazuje dużą zdolność współpracy, zarówno z ośrodkami naukowymi krajowymi jak i międzynarodowymi (Wielka Brytania, USA). Jej aktywność obejmuje udział w realizacji wspólnych projektów badawczych, mających charakter interdyscyplinarny, współautorstwo publikacji naukowych oraz doniesień zjazdowych. Dodatkowo realizuje w więcej niż w jednej uczelni kształcenie studentów i specjalistów zawodów medycznych.

Od 2006 roku nagradzana w kolejnych latach za osiągnięcia naukowe, prace o charakterze innowacyjnym i wdrożeniowym oraz za zasługi dla ochrony zdrowia:

- Nagroda Ministra Zdrowia za cykl publikacji (2006)
- Nagroda Indywidualna III st. JM Rektora WUM za osiągnięcia dydaktyczne (2011)

- Nagrody Naukowe Zespołowe JM Rektora WUM I st (2014, 2019), II st. (2016, 2017, 2019), III st. (2016, 2017, 2019, 2014 i 2025)
- Nagroda indywidualna II st. JM Rektora WUM za osiągnięcia innowacyjne i prorozwojowe (utworzenie laboratorium naukowo-diagnostycznego AmerLab 2020r.)
- Oznaczenie Ministra Zdrowia dla diagnostów laboratoryjnych „Za zasługi dla ochrony zdrowia” 2022r.
- Nagroda KIDL za bardzo dobry wynik egzaminu specjalistycznego 2024r.

Struktura przedłożonego osiągnięcia naukowego Habilitantki

Przedłożone osiągnięcie naukowe pt. „Zakażenia *Borrelia burgdorferi* sensu lato oraz *Toxoplasma gondii* jako niedoszacowane przyczyny zaburzeń neurologicznych – znaczenie epidemiologiczne, diagnostyczne i kliniczna” stanowi cykl powiązanych tematycznie 5 prac oryginalnych dobranych według wymogów art. 267 ust.2 pkt 2 Ustawy.

Pani dr n biol. Agnieszka Pawełczyk jest pierwszym autorem czterech z nich oraz korespondencyjnym dwóch prac.

Wszystkie prace zostały opublikowane w latach 2021 - 2025.

Na uwagę zasługuje fakt, iż wszystkie prace były opublikowane w recenzowanych czasopismach naukowych ujętych w bazie *Journal Citation Reports*. Trzy z nich w czasopismach z pierwszego kwartylu (Q1), jedna z Q2 i kolejna z Q4.

Łączny IF przedłożonych w ramach osiągnięcia naukowego prac wynosi 16,27 (chyba pomyłkowo podano 17, 411), liczba punktów MNiSW – 580. Uwaga ta nie zmienia stwierdzanej wysokiej punktacji osiągnięcia naukowego Habilitantki.

Ocena osiągnięcia naukowego Habilitanta

Osiągnięcie naukowe, jak to opisano powyżej, to zbiór pięciu artykułów, a tytuł ocenianego osiągnięcia naukowego to „Zakażenia *Borrelia burgdorferi* sensu lato oraz *Toxoplasma gondii* jako niedoszacowane przyczyny zaburzeń neurologicznych – znaczenie epidemiologiczne, diagnostyczne i kliniczna”

Całość osiągnięcia jest zgodna z zasadą od „stołu laboratoryjnego do łóżka pacjenta”, łączy badania środowiskowe i populacyjne z praktycznymi problemami diagnostyki klinicznej zakażeń oportunistycznych i zapaleń CSN.

W ramach badań środowiskowych przeprowadzono ocenę częstości występowania wybranych drobnoustrojów w pasożytujących kleszczach, a uzyskane wyniki umożliwiły ocenę ryzyka ekspozycji populacji ludzkiej na patogeny odkleszczowe.

Celem prowadzonych analiz w następnych pracach było określenie częstości występowania markerów zakażenia w wybranych populacjach ludzkich, a także ocena przydatności oraz ograniczeń metod serologicznych i molekularnych stosowanych w diagnostyce tych zakażeń. Przedstawione osiągnięcie naukowe, zgodnie ze współczesnym pojęciem „Jednego Zdrowia - „One Health” realizuje zintegrowane podejście do chorób odzwierzęcych, wzajemne oddziaływanie pomiędzy środowiskiem, wektorami chorób oraz zdrowiem człowieka.

Badania przedstawione w cyklu mają charakter aplikacyjny – uzasadniają potrzebę stosowania zintegrowanych algorytmów diagnostycznych, opartych na stosowaniu metod serologicznych, molekularnych oraz ocenie markerów odpowiedzi immunologicznej, ze szczególnym uwzględnieniem populacji wysokiego ryzyka przy diagnostyce chorób odkleszczowych, szczególnie chorób układu nerwowego.

W pierwszej pracy (tytuł: Long-term study of *Borrelia* and *Babesia* prevalence and co-infection in *Ixodes ricinus* and *Dermacentor reticulatus* ticks removed from human in Poland), Kandydatka wraz z zespołem oceniła częstość występowania materiału genetycznego wybranych w tytule pracy patogenów, w 1953 kleszczach usuniętych podczas pasożytowania u ludzi w okresie lat 2016-2019. Oceniono częstość zakażeń badanych kleszczy w zależności od stadium rozwojowego oraz różnice sezonowe i zmiany między latami badań, w odniesieniu do ich zakażenia. Dodatkowo określono zróżnicowanie genogatunkowe wykrytych patogenów oraz częstość występowania współzakażeń. Uzyskane wyniki umożliwiły badaczom ocenę ekspozycji populacji ludzkiej na patogeny odkleszczowe oraz stanowiły punkt wyjścia i odniesienia dla interpretacji wyników badań uzyskanych w następnych pracach, w analizowanych grupach pacjentów. Praca ta stanowi podstawę koncepcyjną dla całości osiągnięcia habilitacyjnego, łącząc w swym założeniu zagadnienia epidemiologiczne, ekologiczne i wstępnie kliniczne.

W drugiej pracy (tytuł: Seronegative infection with *Toxoplasma gondii* in asymptomatic human immunodeficiency virus type I (HIV-I) - infected patients and in blood donors) Pani dr n. biol. Agnieszka Pawelczyk wraz z zespołem przeprowadza ocenę częstości występowania serologicznych i molekularnych markerów zarażenia *Toxoplasma gondii* u 152 pacjentów z bezobjawowym zakażeniem HIV-1 oraz 168 dawców krwi (grupa kontrolna). Uzyskane wyniki wykazały wysoki odsetek próbek zawierających DNA *Toxoplasma gondii*

pobranych od pacjentów zakażonych *HIV-1* oraz u dawców krwi, przy jednoczesnym braku wyników dodatnich markerów serologicznych, u istotnej części badanych dawców. Uzyskane wyniki pracy sugerują niedoszacowanie rzeczywistej skali zarażenia *Toxoplasma gondii* u chorych w immunosupresji, a równocześnie pokazuje istnienie realnego ryzyka transmisji pasożyta drogą transfuzji krwi. Praca ta sugeruje zasadność stosowania metod molekularnych w diagnostyce krwiodawców z grup podwyższonego ryzyka.

Trzecia praca (Seroprevalence of *Toxoplasma gondii* and *Borrelia burgdorferi* infections in patients with multiple sclerosis in Poland) to ocena seroprewalencji zarażeń *Toxoplasma gondii* i *Borrelia burgdorferi* s.l. u 124 dorosłych pacjentów z klinicznie potwierdzonym SM, hospitalizowanych w polskich szpitalach w latach 2017-2022, w porównaniu do zdrowej populacji. Dodatkowo przeprowadzono identyfikację zależności pomiędzy wynikami markerów serologicznych, a występowaniem przewlekłej choroby autoimmunologicznej CSN, z uwzględnieniem wpływu leczenia immunomodulującego. Wykazano istotnie wyższą wykrywalność przeciwciał w klasie IgM anty *T. gondii* w grupie pacjentów z SM leczonych lekami immunomodulującymi. Nasuwa to wniosek, możliwej modyfikacji odpowiedzi immunologicznej u tych pacjentów i na reaktywację zakażenia lub jego przejście w postać objawową klinicznie. Całość uzyskanych wyników co prawda, nie pozwala na wnioskowanie o związku przyczynowym pomiędzy obecnością patogenów a rozwojem SM, ale podkreśla złożoność interpretacji diagnostyki serologicznej oraz zasadność stosowania uzupełniających metod diagnostycznych. Otrzymane wyniki zasugerowały dalsze badania i przeprowadzenie analizy znaczenia zakażeń o przebiegu subklinicznym w chorobach neurologicznych.

Praca czwarta (Preliminary studies of prevalence of *Borrelia burgdorferi sensu lato* and *Toxoplasma gondii* infections markers in patients with encephalitis of unknown aetiology), to kompleksowa ocena diagnostyczna przy wykorzystaniu badania serologicznego i molekularnego z oznaczeniem chemokiny CXCL13 w płynie mózgowo-rdzeniowym u pacjentów z rozpoznaniem zapalenia mózgu o nieustalonej etiologii.

Badania miały charakter retrospektywny i polegały na przebadaniu surowicy krwi oraz płynu mózgowo-rdzeniowego w próbkach 31 dorosłych pacjentów hospitalizowanych w latach 2013-2014. Analizy laboratoryjne przeprowadzono w latach 2022-2023.

Markery serologiczne zakażenia *B. burgdorferi* wykryto w surowicy 38,% (różnych klas), ale w żadnej próbce płynu mózgowo-rdzeniowego nie wykazano swoistych przeciwciał przeciwko *Borrelia spp.*, ani obecności DNA krętka. Podwyższone stężenie CXCL13 w płynie mózgowo-rdzeniowym sugerujące neuroboreliozę stwierdzono w stosunkowo małym

procencie. W odniesieniu do *T. gondii* w surowicy wykryto IgG prawie u połowy badanych (45,2%), a w płynie m-rdz 16,1%, natomiast w żadnej próbce nie wykryto DNA badanego drobnoustroju. Praca bezpośrednio nawiązuje do wcześniejszych publikacji wykazujących wysoką ekspozycję kleszczy na krętki oraz bezobjawowych zakażeń u ludzi i związek przyczynowo-epidemiologiczny obejmujący środowisko i wektory, oraz wywoływania schorzeń z objawami neurologicznymi.

Wyniki pracy dotyczące chemokiny CXCL13 jako istotnego narzędzia wspomagającego diagnostykę neuroboreliozy ujawniły potrzebę dalszych badań w odniesieniu do innych zapaleń CSN, w szczególności o etiologii wirusowej i autoimmunologicznej

Tym zagadnieniom jest poświęcona ostatnia praca (Diagnostic value of cerebrospinal fluid chemokine ligand 13 (CXCL13)) levels for viral and autoimmune encephalitis).

Celem tej pracy była ocena przydatności – wartości diagnostycznej stężenia chemokiny CXCL13 badanej w płynie m-rdz. u chorych z zapaleniem OUN o różnej etiologii wirusowej, bakteryjnej (neuroborelioza) oraz autoimmunologicznej. Przebadano 52 próbki płynu m-rdz. pochodzące od pacjentów z zapaleniem mózgu o różnej etiologii oraz osób bez cech neurozapalenia stanowiących grupę kontrolną.

Badania te miały określić, czy ta chemokina może stanowić marker różnicujący poszczególne postacie zapaleń mózgu, oraz ocenić rzeczywistą przydatność tego markeru w praktyce klinicznej. Stwierdzono podwyższone stężenie CXCL13 u chorych z cechami neurozapalenia we wszystkich grupach pacjentów, szczególnie wysokie w przypadku neuroboreliozy, jednakże nie stwierdzono jednoznacznych wzorców stężeń umożliwiających różnicowanie zapaleń wirusowych a autoimmunologicznych.

Zatem uzyskane wyniki wskazują, że chemokina CXCL13 w płynie m-rdz. potwierdza występowanie procesu zapalnego w CSN, natomiast jej swoistość diagnostyczna poza neuroboreliozą (marker pomocniczy) pozostaje ograniczona.

W podsumowaniu należy stwierdzić, że zbiór prac wchodzących w skład osiągnięcia naukowego jest dobrze dobrany i wykazuje rozwój naukowy Habilitantki. Wszystkie badania są oparte na dobrze zaplanowanych i przeprowadzonych badaniach z zastosowaniem nowoczesnej metodyki.

Cykl publikacji stanowiący osiągnięcie naukowe Habilitantki ukazuje spójną ścieżkę badawczą od identyfikacji patogenów w środowisku i u gospodarza, poprzez analizę zakażeń klinicznych i bezobjawowych, szczególnie o charakterze neurologicznym, aż po weryfikację i ocenę przydatności metod diagnostycznych stosowanych w praktyce neurologicznej i chorób zakaźnych.

Należy zaznaczyć, że wkład merytoryczny Habilitantki w większości prac wchodzących w skład osiągnięcia naukowego był zasadniczy. Była pomysłodawcą badań i głównym wykonawcą części laboratoryjnej badań oraz brała czynny udział w redakcji wszystkich publikacji.

Stwierdzam, że przedstawiony cykl prac jest oryginalnym i wartościowym wkładem przyczyniającym się do rozwoju nauk podstawowych i wiedzy medycznej, epidemiologii, diagnostyki medycznej, zdrowia publicznego i pokrewnych, a osiągnięcie oceniam wysoko.

Działalność dydaktyczna i organizacyjna

Pani dr n. biol. Agnieszka Pawełczyk realizuje działalność dydaktyczną zarówno w kształceniu przed – i podyplomowym, pełniąc funkcję opieki naukowej nad wieloma pracami magisterskimi, licencjackimi (funkcja promotora), rozprawami doktorskimi (funkcja promotora pomocniczego) oraz pełniąc funkcję kierownika specjalizacji.

W kształceniu przed-dyplomowym brała udział w organizacji oraz aktualizacji programów dydaktycznych (sylabusy przedmiotów, egzaminy czy materiały dydaktyczne). Od 2003 roku jest związana z Wydziałem Lekarskim oraz Farmaceutycznym Warszawskiego Uniwersytetu Medycznego. Prowadzi ćwiczenia, zajęcia seminaryjne dla studentów polskich oraz zagranicznych (English Division WUM), a zakres tematyczny zajęć obejmuje zarówno zagadnienia kliniczne, jak i praktyczne aspekty diagnostyki serologicznej i molekularnej zakażeń wirusowych i pasożytniczych, chorób odkleszczowych, zakażeń u chorych z niedoborami odporności, immunologii klinicznej oraz epidemiologii chorób zakaźnych.

W kształceniu podyplomowym jest aktywna w ramach Szkół Doktorskich oraz prowadziła wykłady i zajęcia praktyczne w ramach kursów specjalizacyjnych, doskonalących (łącznie 23 wykłady), stażach specjalizacyjnych (parazytologia) dla diagnostów laboratoryjnych w ramach specjalizacji Mikrobiologia medyczna. Od 2025 roku pełni funkcję kierownika specjalizacji (trzech diagnostów), staży i kursów specjalistycznych z Laboratoryjnej parazytologii medycznej na mocy współpracy z CKP Wydziału Farmacji Wrocławskiego UM. Należy podkreślić, iż Habilitantka swą działalność dydaktyczną realizowała we współpracy w różnych, poza „rodzimą” uczelniami w innych ośrodkach akademickich w Polsce, głównie w zakresie parazytologii oraz immunologii.

W ramach działalności eksperckiej dr Agnieszka Pawełczyk jest członkiem Komisji działającej przy Krajowej Radzie Diagnostów Laboratoryjnych opracowujących standardy diagnostyczne oraz programy specjalizacji z zakresu laboratoryjnej parazytologii medycznej.

W ostatnich 10-ciu latach Habilitantka prowadziła działalność recenzencką na rzecz krajowych i zagranicznych indeksowanych czasopism naukowych (ogółem 17 artykułów) z zakresu mikrobiologii, parazytologii oraz chorób zakaźnych. Dodatkowo wykonywała recenzje abstraktów na zjazdy parazytologiczne, konkursy prac magisterskich oraz konkursy studenckie (członek Jury).

W ramach działalności organizacyjnej na rzecz środowiska akademickiego oraz zawodowego Habilitantka pełniła funkcję członka w różnych komitetach naukowych konferencji naukowych i szkoleniowych oraz kierownika naukowego i organizacyjnego kursów i konferencji w tematach obejmujących zagadnienia diagnostyki chorób zakaźnych i pasożytniczych, przeznaczonych dla diagnostów, lekarzy i studentów kierunków medycznych. Aktywnie uczestniczyła w kształtowaniu i rozwoju programów dydaktycznych na rzecz WUM, także w pracach samorządu zawodowego. Na podkreślenie zasługuje Jej zaangażowanie jako współzałożyciel, członek Zarządu i pracownik laboratorium diagnostyki parazytologii medycznej AmerLab (spin-off UW).

Jest od 2002 roku jest członkinią Polskiego Towarzystwa Parazytologicznego, pełniąc przez dwie kadencje funkcję V-ce przewodniczącej Oddziału Warszawskiego PTP, oraz członkiem Polskiego Towarzystwa Epidemiologów i Lekarzy Zakaźnych.

Od 2018 roku działa w Polskim Towarzystwie Diagnostów Laboratoryjnych, w tym jest członkinią sekcji parazytologii medycznej. Od roku 2019 należy do International Society for Infectious Diseases, a od 2025 roku jest członkinią Polskiego Towarzystwa Badań nad kleszczami i Kolegium Medycyny Laboratoryjnej w Polsce.

Istotnym obszarem działalności Habilitantki jest jej działalność popularyzatorska i popularnonaukowa. Pani doktor prowadziła wykłady i warsztaty parazytologiczne i diagnostyczne, zajęcia pokazowe oraz działania interaktywne skierowane do dzieci, młodzieży, studentów, seniorów oraz innych grup niezwiązanych zawodowo z naukami medycznymi, a zainteresowanych problemami parazytologii medycznej, immunologii oraz profilaktyki zakażeń i zarażeń u człowieka. Od 2026 roku jest Ambasadorem Fundacji na rzecz promocji nauki i rozwoju Tygiel. Habilitantka brała czynny udział w różnych wydarzeniach o charakterze edukacyjnym i społecznym (Festiwale nauki, Noce biologów). Na wyróżnienie zasługuje także autorski „Program Profilaktyki Zarażeń Pasożytniczych i Odzwierzęcych” dedykowany dla dzieci w różnych grupach wiekowych oraz rodziców i

nauczycieli. Dodatkowo Habilitantka była aktywna w mediach ogólnopolskich i regionalnych w ramach których występowała jako ekspertka w najogólniejszej formie tematów zdrowia publicznego.

Wniosek końcowy

W podsumowaniu oceny, po przeanalizowaniu całej dokumentacji dotyczącej całości dorobku oraz osiągnięcia naukowego Pani **dr n. biol. Agnieszki Pawelczyk** stwierdzam, że jest on bogaty i wartościowy merytorycznie. Dotychczasowa praca badawcza zaowocowała wieloma wartościowymi publikacjami pozwalającymi na uznanie Pani **dr n. biol. Agnieszki Pawelczyk** za w pełni samodzielnego naukowca, o dużej wiedzy i posiadającej doświadczenie w zakresie prowadzenia prac badawczych.

Osiągnięcie naukowe (cykl artykułów) stanowi oryginalne i wartościowe opracowanie naukowe, które wnosi wiele nowych informacji dotyczących zdrowia publicznego, praktyki klinicznej, szczególnie dotyczących neutropowych zoonoz, często przebiegających bezobjawowo, tzw. zakażeń „trudnych” diagnostycznie, często niedoszacowanych, mogących mieć znaczący wkład do rozwoju nauki i praktyki, odpowiada zatem wymaganiom merytorycznym (zgodnie z art. 219 ust. 2 pkt 2 lit.b Ustawy).

Przedstawiony do oceny całokształt osiągnięć naukowo- badawczych, dydaktycznych i współpracy naukowej Pani **dr n. biol. Agnieszki Pawelczyk**, upoważnia mnie do stwierdzenia, że osiągnięcia Kandydatki spełniają w pełni kryteria określone w art. 219 Ustawy Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce z dnia 20 lipca 2018 r. (Dz. U. z dnia 30 sierpnia 2018 r.), stanowią podstawę do nadania stopnia naukowego doktora habilitowanego.

Zatem, zwracam się do Rady Dyscypliny Nauk Medycznych Warszawskiego Uniwersytetu Medycznego o dopuszczenie Pani **dr n. biol. Agnieszki Pawelczyk**, do dalszych etapów postępowania habilitacyjnego.

Prof. dr hab. med. Małgorzata Bulanda